

Köbenhavn, Filælle 51 d. 27. 10. 01.

Kære Grieg!

Först og fremmest en hjertelig Tak for Introtuktiviserivoleien til Angener. Den virkede utmærket. Han tog mine "Dances acrobatiques", men kunde paa Grund af den ringe Udvalgt til større Udbredelse - de var efter hans Mening agtet for værdiløse - kun give et nominelt Honorar, nemlig 10^{fr} og 25 Friexemplarer. Jy gik selvfølgelig utroost ned paa disse elskværdige Tilbud, og de to Dancer er nu udkommet. Da Jy hører, at di med dit første ventis her til Byen, sender Jy dem Æde, men vil heller personlig overræde di dem her. Angener skrev endvidere, at Jy maatte sende ham nogle Klaverstykker, som var mere tilgængelige. Dit har Jy nu gjort. Dit nye Heft "Moments lyriques" bestaar af 3 middelsvære Stykker, som efter min Mening maas have gode Chancer for Udbredelse.

saa jeg vil da haabe, han tager dem.

Mit Hystopiel „Atter“ kom da frem
paa Folketheatret den 22. September og
opnaaede en Succes, rigtignok af den Slags,
som Pressen kan hjælpe og eller blaa med.
Det vidste alle. - I Guder, det var en
Skylle af Rang! Der var ikke det Kunst
eller den Genant, som ikke blev benyttet,
ligevel en latterlig Frustration om, at jeg
ikke selv havde skrevet Stykket, til den plump
Naandag, at Stykket var raat og immoralt.
Selvfølgelig var Komedien i høj Grad moralsk,
blot ikke i traditionel Forstand, og ligesom selvfølgelig
har jeg skrevet det og har hele skurvet og
Orent. Det vidste blev der nu ikke noget
af, men hvad varre var heller ingen Fortjeneste.
Det faldt i med meget varmt Vær, Folk
var ikke til at danne i Theatrene, saa
Stykket kunde under disse Omstændigheder
ikke spille sig op, - om det sener kan gøre
det, tror jeg ikke meget paa. En en Komedie
først kommen galt ind paa det, etaar den
næsten ikke for at redde.

Men nu disse Kritikkere! - Far
Så kender Bauden. Den er særlig outart
under vore nordlige Breddegrader.

Denne Samling Kunstfjendene - i Minder
som i Literaturen! Er det ikke betegnende,
at de i disse Tilfælde saa godt som alle
spidulerer i Theaterskylden enten som Forfattere
eller Oversættelse! Det stod de ogsaa saa
rørende tydelig at laie mellem Linjerne,
at den nye Konkurrent skulde slagtes: Vi
saa, der især at trænge sig frem til deres
Kortgylder! - Denne Art Kritik virker
opbyggeligt paa den Menneskeforagt, saa
langt fra at stramme, vider den tværtimod
ansimerende. Den er en god Skibstøt, hvorpaa
jeg nu i Skøthet hvæder mit Sværd, saa
det kan bide, naar jeg ~~den~~ næste Gang farer
ud.

Vi erindrer, at vi ifjor sammene "Dansk
Komponistsamfund" i Dette ~~er~~ ^{er} ~~bleven~~ ^{bleven} ~~Motforening~~
til "Dansk Koncertforening", hvis Hovedformål
er at varme om dansk Musik, være det Forum,
hvor den ung. Kunst kan vinde frem for
Offentligheden og den aldrig kan stris mot
Forghemmelighed, et nationalt Foretagende, der
i høj Grad tiltrængtes, og som forisvært ogsaa
haar vundet stor Velvilje overalt. Vi tænker
i Danmark at kunne give vor foriste store

Stouert, en nu vil de forberentz personlij
kunne danne di, en haining, om ~~stouert~~ sijn
Gemeent mit for danne hutsik.

Heli in die pragtze Kistrie. De
glader mij meit tot et swartz + Gensyu met
Ede bygi.

Diin heugione
seper toffe